

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแห่ลมสอ
เรื่อง การกำจั้ดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
พ.ศ.๒๕๔๙

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแห่ลมสอ
อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารตำบล

หลักการ

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลประจำปี 2540 จำนวน 3,637 แห่ง ซึ่งมีผลใช้บังคับในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2540 นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอมเป็นแห่งหนึ่งในจำนวนดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม จึงเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และตามความส่วนที่ 3 อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา 67(2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ซึ่งในการนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในตำบลได้ตามมาตรา 71 และการดำเนินการจัดทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลได้อาศัยอำนาจตามความแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

โดยเหตุที่องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ตลอดจนสภาพพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ในเขตตำบลแหลมสอมเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญ จึงเห็นสมควรจัดทำระเบียบการรักษาความสะอาด เพื่อเป็นมาตรการป้องกันปัญหามลภาวะในภายหน้า โดยจัดทำเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2549 นี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
พุทธศักราช 2549

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และมาตรา 4,18,20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และกฎกระทรวงฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกข้อบัญญัติไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายอำเภอต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัติตำบลนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล”
เรื่อง การกำจัด มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2549

ข้อ 2. ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว

ข้อ 3. ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า พลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่น ๆ ใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และ ประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ง่ายทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่พักผ่อนเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันทีทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้นหรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือ ทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรับปรุงเพื่อบริโภคภายหลัง

ข้อ 4. ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 5. ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่อาคาร หรือเคหะสถานในที่ครอบครองของตน เว้นแต่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งหรือจัดหาไว้ให้

ข้อ 6. ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานต้องรักษาบริเวณสถานที่อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูลในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 7. ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทั้ง หรือทำให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูลในทางสาธารณะหรือสาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่าถนน ซอย แม่น้ำลำคลอง สระน้ำบ่อน้ำ และคู เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดหาไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 8. ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปวางในที่หรือทางสาธารณะอื่นใดเว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรบกวนมาข้างนอกได้

ข้อ 9. ห้ามผู้ใดถ่าย เท ห้าง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 10. ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนมูลฝอยหรือ สิ่งปฏิกูลโดยทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศแล้ว กำหนดบริเวณที่เก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่อาคารหรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อ 11. ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ตามข้อ 10 และผู้ครอบครองสถานที่อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลตามข้อ 10 ต้องกำจัดมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผาหรือโดยวิธีอื่นใดไม่ขัดต่อสุลักษณะ

ข้อ 12. ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอมทำการขนคุ้ยเขี่ยมูลฝอยในที่รองรับ รถชนหรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม

ข้อ 13. ห้ามผู้ซึ่งมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม ทำการถ่ายเทขนหรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูล ในถังรับ รถชนสถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม

ข้อ 14. ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหะสถาน จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของ พนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เก็บขนมูลฝอยจาก สถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานซึ่งตนครอบครอง และต้องชำระค่าธรรมเนียมเก็บขนตาม อัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในเจ็ดวันนับจากวันที่ได้รับแจ้ง และหากมิได้ชำระ ค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของ จำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ 15. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับนี้มีความผิดตาม มาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 16. ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม มีหน้าที่รักษาการให้ เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้ เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘

(ลงชื่อ)

(นายประสาร แก้วพิทักษ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม

เห็นชอบ

(ลงนาม).....

(.....(นายสามารถ วราดิศัย).....)

ตำแหน่ง.....นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมสอม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
อัตราค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล	
ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2536) ออกตามความใน พรบ. สาธารณสุข พ.ศ.2535 มาตรา 20(4)	
ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร <u>อาคารหรือเคหะสถาน</u>	
วันหนึ่งไม่เกิน 20 ลิตร เดือนละ	20.-
วันหนึ่งเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร เดือนละ	30.-
วันหนึ่งเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร เดือนละ	40.-
ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งเกิน 500 ลิตรขึ้นไป <u>ตลาด โรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก</u>	
วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	100.-
วันหนึ่งเกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและค่าขนส่ง ทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	200.-
ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	100.-
เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษ ของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	150.-
ง. ค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ ของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตร แรกและลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ	200.-
เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร	100.-
เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ 1 ลูกบาศก์เมตร	

คำอธิบายอัตราค่าธรรมเนียม

ปริมาณขยะ 1 ถึง เท่ากับ 200 ลิตร

ก. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน 500 ลิตร

1. สถานที่ ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน 20 ลิตร หมายถึง มีปริมาณขยะไม่เกินครั้ง
ก่อนถึง ซึ่งได้แก่ บ้านเรือน ที่อยู่อาศัยประจำวัน ค่าธรรมเนียมเดือนละ 20 บาท
ต่อ 1 ครั้วเรือน หรือ 1 แห่ง
2. สถานที่ ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิน 20 ลิตร แต่ไม่เกิน 100 ลิตร หมายถึง
มีปริมาณขยะเกินครั้งก่อนถึง แต่ไม่เกินครั้งถึง ซึ่งได้แก่ ร้านค้า ร้านขายข้าวแกง
ค่าธรรมเนียมเดือนละ 30 บาท ต่อ 1 ร้าน หรือ 1 แห่ง
3. สถานที่ ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิน 100 ลิตร แต่ไม่เกิน 500 ลิตร หมายถึง
มีปริมาณขยะมากกว่าครั้งถึง จนถึง 2 ถึงครั้ง ซึ่งได้แก่ ร้านขายของขนาดใหญ่
อุตสาหกรรมในครัวเรือน ค่าธรรมเนียมเดือนละ 40 บาท ต่อ 1 แห่ง

ข. ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งเกิน 500 ลิตรขึ้นไป

1. ตลาด หรือโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยมากกว่า 500 ลิตร แต่ไม่
เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร (1000 ลิตร) หมายถึง มีปริมาณขยะเกิน 2 ถึงครั้ง จนถึง 5 ถึง
เก็บค่าธรรมเนียมเดือนละ 100 บาท
2. ตลาด หรือโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีปริมาณขยะมากกว่า 1 ลูกบาศก์เมตร หรือ
มากกว่า 5 ถึง เก็บค่าธรรมเนียมเดือนละ 200 บาท และปริมาณที่เพิ่มขึ้นทุก
ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร จะเก็บเพิ่มอีก 100 บาท

ค. ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราวหนึ่ง เช่น ตลาดนัด การจัดงานต่าง ๆ

1. หากมีปริมาณขยะมูลฝอยไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ค่าธรรมเนียมครั้งละ 100 บาท
2. หากมีปริมาณขยะมากกว่า 1 ลูกบาศก์เมตร เก็บเพิ่มลูกบาศก์เมตรละ 50 บาท

ง. ค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ปริมาณไม่เกิน 1 ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ 200 บาท

เศษไม่เกินครึ่งของลูกบาศก์เมตร เก็บเพิ่ม 100 บาท

เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร คิดเป็น 1 ลูกบาศก์เมตร เก็บเพิ่ม 200 บาท